

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **Ing. J. P.,**
bytem ,

zastoupen Mgr. Václavem Burešem, advokátem,
sídlem Benediktská 690/7, Praha 1,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,**
Křížová 1292/25, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2021, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 21. 1. 2021, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 2 600,- Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty jeho námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 10. 2020, č. j. X, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu.
2. Žalobce uvádí, že nesouhlasí s vyhodnocením jeho zdravotního stavu tak, že není invalidní, kdy pokles pracovní schopnosti má být o 25%. Tyto závěry jsou chybné, neodpovídají lékařským zprávám. Rozhodující příčinou DNZS žalobce bylo stanovení onemocnění diabetem mellitus 2. typu, není však již vysvětleno, z jakého důvodu nebyly brány v potaz další nemoci, kterými žalobce trpí. Rozhodnutí se jeví jako nepřezkoumatelné. Žalobce je v pracovní schopnosti omezen podstatně více, než jak uvádí posudek a rozhodnutí žalované. Zásadní nemocí je rovněž mj. Crohnova choroba. Je třeba, aby bylo přihlíženo i k dalším nemocem. Žalovaná se žádným způsobem nezabývala možným zvýšením hranice poklesu pracovní schopnosti, když bylo stanoveno, že pracovní schopnost žalobce poklesla pouze o 25 %. Žalobce je však přesvědčen, že by jednotlivá zdravotní postižení měla být posouzena komplexně, když pracovní schopnost může být tímto způsobem ovlivněna, na což pamatuje ustanovení § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. o posuzování invalidity. Pokud by tímto způsobem byla navýšena horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti o 10 %, měl by žalobce nárok na invalidní důchod. Žalobce má však za to, že míra poklesu pracovní schopnosti nejenže dosahuje 35 %, ale tuto hranici i výrazně převyšuje, a to i bez i bez navýšení v souladu s ustanovením § 3 Vyhlášky. V Posudku o invaliditě je ke Crohnově chorobě uvedeno, že byla stabilizována na biologické léčbě, což se však nezakládá na pravdě. Z přiložených důkazů vyplývá, že Crohnova choroba u žalobce postihuje tenké střevo ve stenózující formě. Kvůli stavům vyvolávaným touto chorobou byl žalobce již několikrát hospitalizován. Orgán sociálního zabezpečení měl provést detailnější vyšetření, aby byla nade vší pochybnost vyloučena možnost, že se jedná o zdravotní postižení v horší formě. Pokud jde o chronický vertebrogenní algický syndrom lumbosakrální, stav po operační léčbě v r. 2012, je diskopatie L5-S1 žalobce, což rovněž nebylo nijak řešeno. Dle Ambulantní zprávy Fakultní nemocnice v Motole, klinika spondylochirurgie 1. LF UK a FN Motol, ze dne 30. září 2020, byl žalobci doporučen trvale režim vertebropata s omezením fyzické práce, práce v předklonech, držení polohách, v chladném prostředí apod., a to z důvodu chronických obtíží v oblasti bederní páteře. Žalobce má za to, že jeho obtíže odpovídají popisu uvedenému kapitole XIII - Postižení svalové a kosterní soustavy, oddílu E - Dorzopatie a spondylopatie přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., v bodě 1c či 1d odpovídající středně těžkému až těžkému funkčnímu postižení. Žalobce má za to, že s ohledem na svůj zdravotní stav má nárok na invalidní důchod.
3. Žalovaná navrhla přezkoumat zdravotní stav posudkovou komisí MPSV ČR.
4. V doplnění žaloby žalobce poukázal na další lékařské zprávy a uvedl, že počátkem roku 2021 prodělal onemocnění Covid-19, což dále zhoršilo jeho zdravotní stav. Žalobce trpí po proděláním onemocnění velkou dušností, ale zejména byl objeven nález rozvinuté těžké arteriosklerózy 3. stupně všech věnčitých tepen a aorty, který bude v průběhu června dále řešen na základě koronografie (SKG). V dalším podání žalobce doplnil lékařskou zprávu provedení katetrizačního výkonu Institutu klinické a experimentální medicíny, oddělení

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

Intervenční kardiologie, Klinika kardiologie, MUDr. Jana Bočka, ze dne 11. června 2021. Jak vyplývá z této lékařské zprávy, bylo potvrzeno rozsáhlé a těžké poškození koronárního systému žalobce, kdy nejpozději do měsíce by měl být žalobce pozván k operačnímu zákroku. Je však nutné vyřešit, zda je takový rozsah poškození vůbec odoperovatelný. Žalobci byly nasazeny medikamenty a nařízen fyzický klid.

5. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
6. Soud ve věci rozhodl bez jednání a vyšel z následujících právních předpisů.
7. Podle § 39 odst. 1 ZDP: *„Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“*
8. Podle § 39 odst. 2 ZDP: *„Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.“*
9. Podle § 39 odst. 3 ZDP: *„Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“*
10. Podle § 39 odst. 4 ZDP: *„Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.“*
11. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

12. Za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce si soud vyžádal u Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Praze (dále jen „Posudková komise“) odborný lékařský posudek. Posudková komise v posudku ze dne 28. 7. 2021 shledala, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., přičemž se jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. Pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%. Vznik invalidity I. stupně byl dnem 17. 8. 2020.
13. V daném případě posudková komise zasedající v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře z oboru interní lékařství jednoznačně vymezila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce. Při vypracování posudku vycházela komise ze spisové dokumentace zdejšího soudu, spisové dokumentace PSSZ LPS pro Prahu 9, doložených lékařských zpráv z vyšetření CT, kardiologie, interny, pneumologie, gastroenterologie, diabetologie, spondylochirurgie, urologie, chirurgie a kompletní dokumentace praktické lékařky.
14. Při jednání zhodnocen stav odbornou lékařkou na základě dostupné lékařské dokumentace tak, že se jedná o diabetes mellitus silně obézního pacienta, přidružená choroba Morbus Crohn. Kombinace obou postižení je náročná při dodržování diety, aby se vyhovělo oběma chorobám. Toto se zatím žalobci nepodařilo. Vyšetření ze dne 7. 6. 2021 prokazuje dekompenzaci diabetu. Stav by vyžadoval péči specializovaného pracoviště a nutriční poradenství. Nepříznivým faktorem je zjištění arteriosklerózy věčících tepen, která je ve fázi vyšetřování.
15. Komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je diabetes mellitus druhého typu na inzulinovém MDI režimu diagnostikovaný v červenci 2018, s mikrovaskulárními komplikacemi, dia nefropatií, nelze vyloučit dia neuropathie, bez známek dia retinopatie v červnu 2020. Zdravotní stav byl podřazen pod kapitolu IV položku 2b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro kterou byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15-25%. S ohledem na nesporné funkční postižení, počínající diabetické komplikace (nesporné známky dia nefropatie) lze hodnotit horní hranici rozmezí – 25%. Vzhledem k vlivu dalších onemocnění, která se vyskytují v souhrnné klinické diagnóze, na pracovní schopnost, shledala komise důvod pro navýšení podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity o 10%, tj. celkem 35%. Zařazení pod vyšší položku provést nelze. Datum vzniku bylo stanoveno podle nálezu diabetologa dnem 17. 8. 2020, kdy bylo jednoznačně prokázáno, že se jedná o trvalé funkční postižení, které nelze zlepšit. Byly prokázány skutečnosti, které svědčí o dopadu na schopnost soustavně pracovat do úrovně invalidity. Postižení páteře rozhodujícím postižením nebylo, nicméně toto onemocnění zvyšuje nepochybně dle komise žalobcovy obtíže. Postižení neodpovídá § 6 vyhlášky o posuzování invalidity. Nejde tak o totožné hodnocení, jako bylo učiněno posudkem PSSZ ani v řízení o námitkách. V těchto posudcích byly posudkově podhodnoceny projevy dalších zdravotních postižení, ve své komplexnosti byly prokázány skutečnosti, které svědčí o dopadu na schopnost soustavně pracovat do úrovně invalidity. Žalobce je dle komise schopen vykonávat výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu, při dodržování doporučených režimových opatření životního stylu. Doložené lékařské nálezy podle komise korespondují se zjištěným zdravotním stavem a funkčním postižením žalobce. Doba platnosti posudku (do 31. 12. 2022) byla stanovena očekávaným zlepšením zdravotního stavu nebo jeho stabilizací.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

16. Posudek obsahuje veškeré náležitosti, soud jej považuje za úplný a řádně odůvodněný. O správnosti a úplnosti stanovené klinické diagnózy onemocnění žalobce, jako i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce není žádných pochyb. Soud proto z posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 28. 7. 2021 při rozhodování vyšel. Komisi byly zohledněny i doložené lékařské nálezy. Pokud dle posudku byl žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 ZDP, přičemž šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven o 35%, je žalobou napadené rozhodnutí dotčeno vadou nezákonnosti, resp. nesprávně zjištěného skutkového stavu, proto jej soud podle ust. § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil.
17. V novém rozhodnutí je Česká správa sociálního zabezpečení povinná dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vydat nové rozhodnutí o námitkách žalobce, ve kterém se bude řídit právním názorem soudu, resp. závěry posudkové komise.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení za právního zastoupení - 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb. po 1 000 Kč (tj. převzetí zastoupení, podání žaloby, neboť odměna advokáta je určena tarifní hodnotou 5 000 Kč, tedy 1 000 Kč za úkon (§ 9 odst. 2 advokátního tarifu - ve věcech nároků fyzických osob v oblasti sociálního zabezpečení, důchodového, nemocenského a všeobecného zdravotního pojištění se považuje za tarifní hodnotu částka 5 000 Kč). K tomu rozšířený senát Nejvyššího správního soudu k tomu v usnesení č. j. 6 Ads 209/2019 - 62 ze dne 10. 11. 2020 uvedl: *Zvláštní tarifní hodnota pro věci sociálního zabezpečení dle § 9 odst. 2 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), obecně neporušuje zásadu rovnosti (čl. 1, čl. 3 odst. 1 Listiny základních práv a svobod) ve spojení s právem podnikat a právem získávat prostředky pro své životní potřeby prací podle čl. 26 odst. 1 a 3 Listiny.* Dále soud přiznal 2x režijní paušál po 300 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 9. 5. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.